

ret, og at der i »Energi 21« regnes med, at ca. 40 pct. vil være det i år 2005?

Så bliver der snakket om gulerodsmetoder og den grimme socialistiske retning, tingene har taget, og at De Konservative gerne vil have gulerodsmetoder, men det vil Socialdemokratiet ikke. I samme åndedrag bliver der sagt, at via gulerodsmetoden er vindmøllevirksomheder og røgrensningsvirksomheder rigtig kommet op på mærkerne. Hvad mener De Konservative egentlig om gulerodsprincippet: Det ene eller det andet?

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti mener, at vi i Danmark har et erhvervsliv, som er umådelig interesseret i at have et godt miljø, et erhvervsliv, som er ansvarligt, og som samarbejder med den til hver en tid siddende regering.

Det betyder, at vi på en lang række områder inden for miljøet har kunnet lave aftaler med erhvervslivet om, at man inden for en periode enten har skullet udfase bestemte ting eller har skullet mindske udslippet af bestemte ting. Dette kalder vi gulerodsmetoden. Her indgås en aftale med industrien om, at sådan og sådan gør vi.

I Socialdemokratiet tror man meget mere på, at nu skal vi lægge en afgift på, for så udfaser man nok tingene. Det gør man også, for dansk industri og erhvervsliv er dygtigt. Men der sker altid det med afgifterne, at så får man også samtidig flere penge i statskassen, så man kan oppuste det offentlige budget, hvorpå man efterfølgende kan sige, som vi ser det i disse dage: Nu skal der skæres ned på forbruget. Og så er det naturligvis det private forbrug, man skærer ned på, til trods for at man selv puster det offentlige budget og forbrug op.

Med hensyn til spørgsmålet om kulbaseringen kan jeg ikke helt garantere for det, men jeg tror gerne på hr. Martin Glerups tal om, at det er 80 pct. i øjeblikket og 40 pct. i, tror jeg, det var, år 2005. Men jeg taler om år 2030, og når jeg gør det, er det, fordi dette at bygge et kraftvarmewærk i dag jo ikke er noget med en investering og en afskrivningsperiode på 5 eller 7 år.

Vi ved, at værkerne kommer til at stå der og kommer til at fungere i minimum 30 år, og derfor er det for mig at se ganske interessant, at vi har gasreserver til 25 år og oliereserver til 19 år. De værker, jeg taler om, er i år 2030. Der er der absolut ingen kul i regeringens planer, og det så jeg gerne at der var.

Med hensyn til DONG og privatiseringen skal jeg sige, at da man i sin tid havde DUC som eneretsoperatør, var det danske arbejdspladser. Nu har den nuværende regering og dens forgængere af samme observans sikret, at vi får andre operatører ind, nemlig Statoil og Amara-da Hess. Det vil sige, at det bliver udenlandske arbejdspladser, og tilsvarende gælder på en lang række andre områder.

Hvis fru Elsebeth Gerner Nielsen havde lyttet godt efter, havde hun hørt, at Stålvalseværket betalte 13 mio. kr. i CO₂-afgift i år, og at de i de sidste 5 år har brugt 140 mio. kr. på miljøinvesteringer.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg synes, det ville være interessant at få at vide, og det var også det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen spurgte om tidligere: Hvilke virksomheder er blevet lukket på grund af dansk energipolitik og CO₂-afgifter? Lad os få en liste over dem. Og hvor mange er opstået af samme grund?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hr. Martin Glerup har allerede gentaget mit spørgsmål om, hvilke virksomheder man kan pege på, som er blevet lukket, eller som er flyttet til udlandet på grund af CO₂-afgiften, og det skal jeg så mindeligt bede om at få nogle eksempler på.

Desuden vil jeg også gerne vide, hvad det er, Det Konservative Folkeparti frygter, når vi snakker om dansk konkurrenceevne. Det blev gentagne gange sagt fra fru Eva Møllers side, at dansk konkurrenceevne er under pres. Det stemmer bare ikke overens med nogle af de internationale undersøgelser af den danske konkurrenceevne, der er foretaget.

Lad mig bare nævne nogle af de fordele, der trækkes frem: Vi har et af de mest fleksible arbejdsmarkeder i Europa. Vi har en stabil rente, en stabil valuta og en stabil inflation. Arbejdsmarkedsbidraget for at ansætte arbejdskraft er meget lavt i forhold til de lande, vi konkurrerer med, og energipriserne er nogle af de laveste i Europa.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at vide: Hvad er det, der er så synd for dansk erhvervsliv? Hvor er det, dansk konkurrenceevne er truet?